

NOTA

Tots els que vulgan rebre el Setmanari de L'IGNORANCIA p' es correu poden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pep Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'50 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fóra Palma. Dins Mallorca. (3 mesos.... 0'85
1 any..... 3'25
Dins España... (3 mesos.... 1'00
1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá pléts y questions.

SA CODICIA ROMP ES SACH.

A un llogaret que no passava de vuycents habitants, hey vivia una familia que constava de pare, mare, un atlotet sá y robust anomenat Miquèl, y una atloteta vermeya y robusta, tal com heu solen essè totes ses joves pageses, que havia nom Maria.

Aquesta familia no era escandalosa ni res d'axò; però se retgia per aquell refran que tants el tenen per norma y diu *Molta diligència y poca consciència fan un hòmo rich*. Axí es, que quant sa sèrra anava de cap à ells, tiravan fòrt, encara que li haguessen de rompre ses dents; y quant anava p' els altres, no empenían gens. Amb una paraula, eran afectats de cometre algunes maldats y ròbos, quant era questió d'embutxacar-se alguns doblés; y per desgracia séua, la cosa com més anava més crexia, com succeheix per lo regulá casi sempre.

En Miquèl arribá à torná gran y hagué de corre sa quinta, com mana sa lley, y caygné soldat. Un decapvespre se despedí d'ells; y uns quants conseys de son pare, un parey de llágrimes de sa mare, y un ramellet de sempre-vives fermat amb un flòch vert que li regalá sa germana, fóren els testimonis de sa despedida d' En Miquèl.

En aquell temps se mogué molta guèrra y va essè precis servi onze anys justs, perque no llicenciavan ningú.

Volgué la bona sort qu' estant En Miquèl d' assistent amb un Comandant, que l' apreciava molt, romangués ferit aquest bon seño y quant va veure que s' en anava à mori, cridá es séu assistent, y li regalá es séu *bolsillo* junt amb un milená de duros qu' hey havia dedins.

A la fi sa guèrra s' acabá y llicenciaren En Miquèl, qu' havia ja més de dos anys que no havia escrit à ca-séua, y que tenia desitx de veure per instants, com era natural, es séu pòble y sa séua gent.

Un dia hòrabaixa se vèya passá p' es camí que conduhia à sa séua vila un

jove desconegut, amb barba, vestit amb calsons vermeys, casaqueta blava y gorra de corté; amb so tradicinoal estoix de llauna ahont duya sa llicència.

Sobre dues hòres de camí tenia que fé per arribá à ca-séua; y es séu cor li bategava pensant si no podria depositá una tènra besada demunt sa cara de aquella que tots anomenam indistintament en sos casos més crítichs, sa séua mare; que podria essè molt bé que la mòrt l' hagués arrebatada del mon.

Quant estava amb aquest pensament, veu vení de cap à ell una jove demunt una somereta; y creguent qu' era natural de sa séua vila, li preguntá:

—Bones tardes, sa jove; ¿vos que veniu de la vila?

—Sí, seño; (respongué s'atlòta).

—¿Y qu' hey ha ninguna novetat?

—No, seño; jò li volia preguntá si vé llicenciat y de quin any es soldat, perque tench un germá que fa onze anys que serveix, y en fa dos que no hem rebuda ninguna noticia.

En Miquèl aquí se sospitá si seria sa séua germana, y li preguntá:

—¿Y tú que nòms?

—Maria.

—Y jò Miquèl..... ¿No me coneixes?

Aquí pegá un crit sa germana d' En Miquèl y baixant de sa somereta li va da un abrás, mentres que l' séu germá li mostrava es ramellet de sempre-vives qu' havia guardat com un rich recòrd.

—Mon-pare y ma-mare están bons? (preguntá En Miquèl).

—Sí; tots bons.

—¿Y tú ahont vas?

—Jò t' ho diré; tenim sa tia qu' está malalta fa uns quants dies, y vaitx à romandre à ca-séua per darli socorro. Jò m' agradaria torná girá per acompanyartè à ca-nòstra, però no convé perque me torbaré molt y sa tia me necessita.

—No hey importa, (digué En Miquèl); però demá no sia cosa que venguis gran día.

—No m' ho comanes, (digué na Maria).

Y se despediren.

En Miquèl amb dos llongos va essè à

ca-séua. Però s' en passá una p' es cap que li costá la vida. Volgué entrarhi d' incògnit, y no declararsè fins que sa séua germana vendria l' ondemá; perque fós ella qui l' donas à coneixe, y pogués essè testimoni de s' alegría de sos pares. Entrá ja entre ses dues fosques, com deym, à ca-séua y com si fos un soldat qualsevòl digué:

—¿L' amo: voleu tení la bondat de dar-me al-lojament aquesta nit, que ja s' tart y tench ca-méua enfóra?

Aquí sortiren pare y mare, y recordant que tenian un fiy que tal vegada necessitava lo mateix, el rebèren des mòdo que l' haurian rebut à éll, y li prodigaren tot lo possible, y sobre tot, un bon sopá.

Molta violència li costá à n' En Miquèl el no descubri-sè, y aguantá totes ses preguntes qu' es capás de fé una mare ansiosa à un que li du noticias d' un fiy séu; però, à totes sempre se mantengué incògnit.

Després d' havè sopat y d' havè conversat un rato li posaren es séu propi llit à sa séua disposició, y En Miquèl s' en aná à dormi; y amb so cansament y es bon sopá se dormí molt fòrt, com era natural.

Quant En Miquèl dormia, els séus pares estant segús qu' aquell soldat era estern y que ningú l' havia vist entrá à la casa perque ja era fosch y per tant no se los podia ecsigí responsabilidad alguna, y per altre part, no sabian ahont anava ni d' hont venia, tractaren de veure lo qu' hey havia dins es boliquet que duya. ¡Quanta no va essè sa séua sorpresa al veure que duya un milená de duros! Totduna pensaren en robarloshi y se miravan hòmo y dòna amb uys de dimòni. ¡Ah, malahida codicia, y quantes víctimes has fètes! Resolgueren tots dos es robá aquella cantitat, y per sortirnè sens compromís, matá es soldat y enterrarlo dins es corral de la casa.

Dit y fèt. Son pare obrí un clòt à n' es corral per enterrá sa víctima, y després acompanyat de sa dòna, agafant un guinavet s' en aná en es llit, y amb tres puñalades feu passá es fruyt de ses séues

entrañes desde un sòmit deliciós y apacible, à n' es sòmit funest de la mòrt, tapantli sa boca perque no cridas.

En seguida embolicaren es cadavre d' aquell desgraciat amb so llansòl desllit, y l' enterraren dins es clòt qu' havia acabat de fé son pare.

L' ondemá dematí s' entregá sa séua germana, y lo primé que demaná va essé si encara dormía es séu germá En Miquèl.

Axò va essé un trò que ferí de part à part aquells miserables, y no contestaren més qu' amb plòrs y paraules desesperades. Na Maria no es sabía da conta de lo que veya, y trescant per dins la casa vejent algunes gotes de sanch, se sospità un crímen es més horrorós.

Tot aquell barri s' havia temut d' aquella escena, y acudiren à veure qu' era; y véren amb horror que sa mare, obehint més als impulsos maternals qu' als coneixements prudents que la porían alliberá de la justícia, desenterrá es séu fiy per darli un abrás, mentres que sa germana li treya aquell ramellet de semprevives qu' encara duya dins sa butxaca.

Molt pronte la Justícia se personificá en aquella casa per comensá à incohá sa sumaria, però sa mare acabava d' espirá demunt el còs des séu fiy.

Son pare obehint à un pensament de desesperació y per escaparsé de ses mans de la justícia, se suicidá penjantsé à una biga dins sa séua mateixa casa.

Sòls quedá na Maria, y fentse càrrech la Justícia de sa séua inocència, l' absolgué. Però ella vejentsé abandonada, passá els séus dies dins un Convent duguent una vida ecsemplaríssima, y sobretot, tenguent un gran horror sempre à n' es malahit vici de sa codicia.

Fins aquí pòt arribá una passió no enfrenada desde un principi, y en especial s' avaricia ó codicia malahida. Bò es ahorrá y procurá replegá alguna còsa ja per deixá en els nòstros infants, ja per poré fé frente à ses necessitats eventuals que se pòren presentá; però sempre dins es círculo de sa legalitat, de s' honradès, y de sa morigeració; y recordauvós sempre que *sa codicia romp es sach*.

MESTRE GRINOS.

LES DIADES DE SA MONTAÑA

Y GUÈRRÀ ENTRE ES SOL Y SA NIT.

(Poesia derrerament composta per un glosadó natural.)

Trenca ja l' aubada,
la claror s' en puja,
l' hermosa estrellada
s' amaga vensuda.

Queda sens impèri
la faresta nit,
de son cautivèri
s' escapa 'l còr trist.

La claror del día
entra en son reynat
y dolsa alegria
sòls se veu brollar.

Esbart d' aucellets
delitosos cantan,
deixant sos niuets
alegres s' enlayran.

Los bòschs que jamegan
son cant acompañan,
l' ayre pur travessan
les remors que s' alsan.

Obri la floreta
lo calzer daurat
y la rohuadeta
dins ell fa son llar.

L' aygua en remoreta
p' els torrents llanega
d' una montañeta
que suau s' axeca.

Per entre murtreres,
matullos y jonchs,
hermoses voreres
bañan sos rebrols.

Y fent sabonera
bota per les peñes
deixant à darrera
llisades verdencas.

Del bestíá ses guardes
se veuen pujá
per entre donardes
mates y llòchs clás.

Se veu un sens fi
de xòts y d' auveyes
que 'n bòn dematí
saltan per les peñes.

Guayta per los cims
l' astre del nòu día
escampant rubins,
pèrles, margalides.

Mantell vermeyós
encès còm la grana,
estén ufanós
y lo Cèl blau tapa.

Lo Sòl enfurit
de rays les mans plenes,
persegueix la nit
p' els camps y les pletes.

En son carro ardent
tresca per los bòschs,
corren més que 'l vent
sos cavalls de fòch.

Cercant l' inimiga
per torrents y gorchs,
mirant la garriga
s' en va llampagós.

La nit assustada
jau baix del ombratge
mirant amagada
lo Sòl si ja passa.

Lo Sòl ja cansat
de cercá la nit
segueix aviat
son brillant camí.

Passa ja el mitx día
la nit olvidant
y ella amb alegría
lo mira passá.

Tant còm ell debaixa
surt ella des jás;
se fa s' hòrabaixa
sortí vòl al prat.

Los rays vermeyosos
del Sòl ja s' apagan
xalests y goijosos
los estels ja guaytan.

Per l' espay s' estén
la valenta nit
y en lo Cèl encén
estrelles sens fi.

La lluna manant
eesèrcit tan gròs
sempre está guardant
llur reyna, si pòt.

Reyna aquesta amb gòig
fins que 'l Sòl l' envest
y coloret ròig
per lo mon encén.

Fins que ja l' aubada
xalesta s' en torna
y negre boyrada
depressa l' esborra.

A. T.

XEREMIADES.

Carta rebuda despuys-ahí:

*Avuy dia 37 de Fobriol del
any mil vuytcents vuytanta y deu.*

Amich señó Directó de L' IGNORANCIA:

Encara que vostè no tenga s' honor de coneixermè, tròb qu' es just que vòsa ignorancia sàpia lo que passa dins aquest pòble de ses mongetes que no son des canonge Garau, y de ses polles que son Garaus. Ydò, sabrá que per aquí tenim gent que té molta de sòn y s' es mesté qu' es desxondeixcan, perqu' es necessari que vejan lo que passa amb un cavall botadó, y corredó y de regalo. Es còsa molt misteriosa, perque moltes nits ó dematinades l' han trobat demunt els enveladors d' els molins de vent; (parlám des cavall); y contan que creuen qu' axò no heu feya més que per estodiá sa maquinaria des molí. Però, ¡còsa portentosa! diuen també qu' allá ahont ha anat à fé visita, (s' entén dit cavall) hey faltan unes xexanta corteres de blat. Es còsa miraculosa que mereix cridá s' atenció d' els sàbis ó astròlechs encarregats

de sa policia d'aquest país. També diuen qu'aquest cavall ha posat tanta lley a s'escolá majó, y desde qu'axò passa li manca s'òli de ses llánties y des llanioné. Segurament que l'estima molt, s'entén a s'escolá, quant tantes recordances vól d'ell aquest cavall. ¡Vaja unes farinetes precioses que deu fé amb sa farina d'els molins y s'òli des llantoné!

S'en deu xupá ses pòtes. No es estrany qu'estiga gras y sia un cavall saltadó, corredó y de regalo.

* *

Segueix sa subscripció per sa viuda, mare del naufrech Jaume Ferré y Estarás.

<i>Suma anterior...</i>	Ptes.	80:00
Dona J. S.....	1:00	
» S. S.....	1:00	
Señora Viuda de A. F...	1:00	
Dona M. E.....	1:00	
» C. L.....	0:40	
» Antonia Compañy.	0:30	
» N. N.....	0:25	
» María Morey.....	0:25	
» Margalida Martí...	0:25	
» Juana Rullan.....	0:25	
» Ayneta Terol.....	0:25	
» R. R.....	0:25	
» N. N.....	0:25	
» M. A.....	0:25	
Don Maciá Ferrer.....	1:00	
» Tomás Vidal.....	1:00	
» Joliá Carrió.....	1:00	
» Bartomeu Tomás....	1:00	
» V. F.....	1:00	
» Pèp Marcé.....	1:00	
» Bartomeu Llompart.	1:00	
» N. N.....	1:00	
» R. R.....	1:00	
» N. N.....	1:00	
» Pèp Vivé.....	1:00	
» Vicens Arcas.....	2:00	
» Tòni Rosselló.....	2:00	
» Mateu Garriga.....	1:00	
» Tomás Ripoll.....	1:00	
» M. R.....	1:00	
» Pèp Martorell.....	1:00	
» Adolf Mora.....	1:00	

Suma total.... 106:70

Es dissapte pròxim se tancarà sa subscripció. Convé que tots aquells que vulgan contribuir a s'almoyna present heu fassan abans des divèndres que vé.

* *

Hem rebut *Los Amichs Tintorers* y li tornám sa visita avuy mateix, desitjant-li lo que cerca, ó sia arts, lletres y re-creo.

* *

Aquests dies s'está vejent a l'Audiència sa causa de s'assassinat de *Fray Alipio* que fonch trobat trossetjat y escampat per dins Ciutat. ¡Y que de gernació a l'Audiència, germanets! ¡Y que

de xoquins! ¡Y que de gent desenfeynada! ¡Jò no he vist may gent més novellesca y curiosa que sa nòstra! Veyau quanta feyna perduda sense motiu, no més per aná a veure sa cara que treyan En Parrús y na Cecilia, y es manòbre que 'l va matá segons diuen.

A C . . .

Quant tú neixques, pèrta primorosa,
Ses estrelles brillaren vivament;
El Cèl va aná amollant flòrs olorosas
Per adornar axí ton neixement.

¡Quin gran content teugueren los téus pares
Quant te veren tan fina y agradosa!
Observant que tan prest ja los mirares
Riguent d'una manera encantadora.

Ara pareixes l'àngel de la guarda
Donant la sòrt a l'estraviat jovent:
Amb un dit los señaes la desgracia
Y los mòstres amb s'altre el salvament.

Mira les flòrs còm s'òbrin admirades
Quant tú 't passetjas, xeralfi ignocent;
Repara aquelles dalties vellutades
¿Perqu' han vengut? Per tenirte present.

¡Cándida nina! tens sa veu tan pura
Y per tot espargeix tal melodia
Que montañes, desèrts, tot heu perfuma
Y entretén el trabay que fastidia.

Tens una vista tan penetradora
Qu' ecstisar pòt el còr més fort d'acé,
Y una cara tan fina, tan plantosa,
Que sa de Vènus contrapassa bé.

A n' els trists saps doná molta alegría,
A n' els que tenen fam entregues pa,
Tórtera ayrosa qu' amb lo còr més nòble
Volant, volant, condueixes als desviats.

Una gran maña tens que 'm maravella,
Se mònen els téus pèus sens fer rendu,
Te sostens a n' el ayre, clara estrella,
Que fins al Cèl remunta lo séu vòl.

¿A tú alabartè més? ¡Ja es impossible!
Tas alabances sòls no tenen fi,
Resplandent xeralfi, que nit y día
Infinites bondats vas espargiut.

¡Jò estich desesperat, s' amor me céga,
No puch agontá més tan gran torment!
A un pòbre desvalgut ton còr entrega,
Perqu' els dolors no 'l maten de repent.

A. M. y G.

COVERBOS.

A una vila de Mallorca captavan s'altre dia es Batle, es Sindich y ses Autoritats p'els terremòtos de Granada. Pochs dies abans, es Batle havia manat baix de multa de 3 ó 4 pessetes que tothòm agranas sa carrera de ca-sèua y succehí que

arribant a una casa va veure sa madòna en es portal, y li digué:

—Madòna: Donaumós qualche coseta p' els de Granada.

—¡Ah, señó! (contestá). Jò no'n tench sa culpa si no l'ha agranada. Bé l'hey he dit avuy dematí que l'agranás a sa criada, y si ara vostè me demana sa multa perque no está agranada, ja l'hey faré pagá a ella.

—Si no parlám de sa carrera, parlám de Granada.

—Ja heu sé que no está agranada, però jo li promèt que demà hey estará.

Molta pena costá es ferlí entendre lo que li demanavan.

* *

A un altre pòble es Batle també captava per lo mateix, y digué a un amo:

—Qualche còsa p' els desgraciats des terremòto.

Y amb molta frescura contestá l'amo:

—Será un altr' any; señó Batle.

—Ja basta amb un, (li digué es Batle.)

* *

Un señó rosset y guapo se va casá amb una dòna lleitja y mostatxada, y còm no tenian infants se donavan bona vida. Succehí que prengueren una criada nòva, y quant soparen li donaren ses ordres de lo qu'havía de fé l'ondemá dematí.

—Ja m' avisarás en vení es barbé; (digué es señó.)

—Ja me durás es xocolate dins es llit; (li digué sa señora.)

L'ondemá fé es xocolate y quant el tenia apareyat per durló a sa señora arribá es barbé; y ella tota determinada s'en va a n'es llit. Comensá a sondroyá sa señora, diguentli:

—Señó: es barbé es aquí.

Y a mòure es señó pe ses espatles diguentli:

—Señora: va-t' assí es xocolate.

Es señó s'incorporá demunt es llit y quant vé que li entimava sa xícara pe sa cara, li digué:

—Es per sa señora, no es per mí.

—¿Y vostè que no es sa señora? No m'ho farà creure lateix. Se coneix amb sos bigotes.

* *

Una vegada s'en venian *daxo, daxo*, un señó y una señora de veure una tomba qu'es picapedré los havia acabada aquell mateix dia. Encontraren p'es camí un pagesòt molt torpe qu'estava a una de ses séues possessions y los digué:

—¡Hola! ¿vostès per aquí?

—Sí; venim de veure un *panteon* que mos han acabat avuy.

—Bé, bé; jo vuy fé vía que no sia vespre. ¡Que 'l pujan disfrutá amb salut!

Els dits señós en llèch de dí amèn, respongueren amb una mala cara que no fonch de dí.

* *

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 1 de Mars.

SANT ROSENDO, BISBE Y CONFESSÓ.

Segon Diumenge de Corema.

Coranthòres.—Acaban à Sant Francesch.

Funcions amb Nostr' Amo patent.—Al Santísim Còr de Jesús: à les 4 à la Pietat. A les 4 y mitja al Socós, Sant Felip Neri, Caputxines. A les 5, à Sant Geròni. A s' horabaixa à Santa Eulalia, Sant Jaume y la Concepció. Es vespre, p' el Còr de Maria à Sant Nicolau. A Santa Catalina de Sena, el capvespre, el Rosari.

Funcions lises.—Al Socós y à la Mercè, à les 7 mitja, comunió general.

Correus.—En surt à les 7 per Alcudia y Barcelona; à les 8 per Ervissa y Alicant.

Efemerides.—1619. Fench anatematisat dins La Seu y les Parròquies el Jutge de l' Audiència Don Juan Gori.

Temps.—☉ Lluna plena à les 4'11 del matí.—Bòn dia.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Virgo.—Els nins que neixerán avuy serán emprendós; ses nines malaltisses.

Dilluns 2.

SANTS ABSALÓ Y SIMPLICI, MARTIRS.

Coranthòres.—Comènsan à Sant Miquèl, dedicades al Sagrat Còr de Jesús.

Correus.—A les 7 del matí sòl arribá el de València y à les 9 es de Mahó per Alcudia. A les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Novenes.—Comènsa sa de la Mare-de-Deu de Guadalupe.

Efemerides.—1619. Se publicá entredit à dins La Seu.

Temps.—Niguls y homitat.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Virgo.—Els nins nats avuy serán de nòble condició; ses nines molt empagahides.

Dimars 3.

SANTS EMETERI Y CELEDONI, MARTIRS.

Coranthòres.—Segueixen à Sant Miquèl.

Funcions.—A les 7, s' exercici del Beato Alonso à Montissión.

Correus.—Surt à les 4 es vapor cap à Barcelona.

Efemerides.—1655. Per aquest temps arribá à Alcudia Don Juan d' Austria amb dues galères qu' anavan à Flandes.

Temps.—Vents.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Virgo.—Els nins nats avuy serán molt honrats; y ses nines, bones enamorades.

Dimecres 4.

SANT CASIMIR, REY Y CONFESSÓ.

Coranthòres.—Acaban à Sant Miquèl.

Funcions.—A Sant Francesch à les onze y un quart, p' els Patriarcas Sant Francesch y Sant Domingo. A s' horabaixa à Sant Jaume la Agonía del Señor. A La Seu, sermó.

Correus.—A les 3 arriba d' Ervissa y d' Alicant y à mitx dia de Barcelona y Alcudia. A les 5 surt per Alcudia y Mahó.

Efemerides.—1619. Varen prendre el capellà Bareñys.

Temps.—Homit y ennegulat.

Signes.—Es sòl en Piscis; y sa lluna en Lliura.—Els nins que neixerán avuy serán cuydadosos; ses nines dones de ca-séua.

Dijòus 5.

SANT EUSEBÍ Y COMPAÑS MARTIRS.

Coranthòres.—A les 3 des capvespre comènsan à ses Caputxines dedicades al Sagrat Còr.

Funcions lises.—A s' horabaixa, à Santa Creu, per Nòstra Señora de Lourdes. A Montissión sermó.

Correus.—A les 9 sòl arribá el de Mahó, y à les 4 des capvespre surt es de València.

Efemerides.—1652. Arribá à Soller el Bisbe Don Juan de Santander.

Temps.—Variable.

Signes.—Es sòl en Piscis; sa lluna en Lliura.—Els nins nats avuy farán fortuna à la Cort; ses nines serán desgraciades amb sos festetjadós.

Divendres 6.

SANT OLAGUER BISBE Y STA. COLETA.

Coranthòres.—Segueixen à ses Caputxines.

Funcions amb Nostr' Amo.—P' el Còr de Jesús: à Santa Creu, Sant Miquèl, Sant Nicolau y la Mercè, s' horabaixa. A mitx dia à Sant Cayetano.

Funcions.—A les 5, à Sant Francesch y à Sant Miquèl p' el Còr de Jesús Comunió general à Montissión, à Sant Jaume, à Sant Miquèl y à Sant Felip Neri. A la Seu sermó y la Veneració de la Reliquia de la Túnica de Jesucrist.

Efemerides.—1645. Arribaren 4 galères d' Espanya qu' anavan à Italia y duyan el Virey de Caller.

Temps.—Segueix es mateix temps d' ahí.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Lliura.—Els nins qu' avuy neixcan serán bons per traginés; ses nines serán molt piadoses.

Dissapte 7.

SANT TOMÁS D' AQUINO, DOCTOR.

(Avuy se trèu ànima)

Coranthòres.—Segueixen à ses Caputxines.

Funcions.—A Sant Jaume y à Sant Nicolau felicitació sabatina. A La Seu indulgència plenaria à sa capella de la Puríssima.

Correus.—Arriba à les 7 es de Barcelona.

Efemerides.—1648. A causa de sa fami comensaren à distribuhí 5 panets diaris à cada persona; per aquest motiu li digueren s' any d' eis tresets.

Temps.—Se pòsa à ploure.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Escorpí. Conjunció de Marte y Mercuri.—Els nins que neixerán avuy serán bons per sacerdotés y ses nines per tetes.

ADVERTENCIA IMPORTANT.

Es Directó d' aquest setmanari, que desde es primé de s' any es també es séu Administradó, reb cada corrèu queixes d' alguns suscriptós de fóra. Convé qu' aquests suscriptós se ficsen demunt ses nòtes qu' es nòstro setmanari du à cada costat de sa portada que diu els punts de venta y suscripció, y que fassan ses reclamacions en es punt abont hajan efectuada sa séua, sense perjuy de qu' es Directó tenga noticia de ses faltes qu' observin, per remediarlés totduna.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Els óus la pagan per sa Corema.

SEMBLANSES.—1. En que té dents.
2. En que l' engronsan.
3. En que té parades.
4. En que tenen tets.

XARADA.....—Es tu ja.

PREGUNTA.....—Es justé.

CAVILACIÓ.....—Canet.

FUGA.....—Digan señors colegials que predican dalt sa trona quin es es nòm d' una dona que s' escriu amb tres vocals?

ENDEVINAYA.....—Ses Agues de mòro.

GEROGLIFICH.

U U U

: S Ó N M CCCC XL 999

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. En que s' assembla Ciutat à una má?
2. Y ses llaunes d' els xocolatés à ses eras?
3. Y ses eres à ses òlles?
4. Y ses òlles à n' els tintés?

XARADA

Ma primera es una menja
qu' à tothom sòl agradá;
ma segona es una lletra;
y es tot ara heu tens devant.

PREGUNTA.

¿Còm es milló un òu?

CAVILACIÓ.

AMOR SEGÚ

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

S. n.n.t. .st. m.l.l.t.
y .st. .p.nt d. e.m.br.g.
y .n J .n .st. .s. p.rt.
q. .scl.t. d. pl.r.

ENDEVINAYA.

Som fiya del Rey d' España,
se cantá de lo milló,
ningú hey ha que no m' estim
y en no veurèm, no m' aïor.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Don M. R. (Campanet).—Espòs à sa Direcció d' aquest setmanari ses séues queixes, y será atès.

Tinet.—Queda servit en lo que recomana.

Don S. C. (Barcelona).—Li envié els números que reclama; però vosté fassa carrech de sa falta à ne qui deu.

Don B. F. (Mahon).—M' envié es recibo que me cita y jò li serviré sa suscripció ja que l' qui ha rebuts els dobles no heu fa, segons vosté diu. Lo que demana es molt just; però vosté s' hauria de entendre amb èll.

Don M. N. (Sanselles).—Me crega: Se dirigeixca à sa Direcció (Moliners, 12) y no tindrà cap casta de queixa.

Don P. C. y P. (Mahon).—Que l' qui desitja essé corresponsal d' aquest setmanari se dirigeixca al Directó (Moliners, 12).

Don C. P. (Soller).—Els primers números están agotats la major part.

28 FEBRÉ DE 1885

Estampa de sa Viuda y fijos de D. P. J. Gelabert